

Justis- og  
beredskapsdepartementet  
*Sendt elektronisk*

Dato: 11.01.2022  
Vår ref.:  
Deres ref.: 21/5504

## **Høringssvar - Ny forskrift om kapitaliseringsrente etter skadeserstatningsloven**

Finans Norge viser til Justis- og beredskapsdepartementets høring av 05.10.2021 med høringsfrist 07.01.2022 samt vår etterfølgende dialog og innvilget utsatt høringsfrist til 14.01.2022.

Finans Norge støtter i hovedsak departementets vurderinger, avveininger og forslag, basert på at kapitaliseringsrenten må være et nivå som gir et relativt stabilt og varig tidsperspektiv - gitt tidshorisonten ved mange personskadeerstatninger. Departementet uttrykker at «den rentefoten man kommer frem til skal bli stående et godt stykke frem i tid». Vi er enige i dette, og mener en kapitaliseringsrente på foreslått nivå bør kunne innføres som en kapitaliseringsrentesats som på generell basis skal anvendes i mange ulike faktiske (livs-) situasjoner for skadelidte.

Når det nærmere gjelder selve rentesatsen som er foreslått til 2,5%, er det viktig at beslutning om rentesatsen skjer på et bredt grunnlag med referansevurdering til flere forhold, som forventning om lange renter både på obligasjoner og i bank, alternative investeringer som fond, aksjer og ikke minst fast eiendom. For mange skadelidte vil disse parametere og alternativer være av relevans både privatøkonomisk og i forbindelse med tapsbegrensningsplikten. Dette er godt beskrevet i Prop. 73 L (2020-2021) punkt 3.4.2 og gjengitt i høringsnotatet. Basert på ulike fremtidsvurderinger og forventninger når det gjelder forskjellige investeringsalternativer og områder - med ulike svingninger på forskjellige investeringsalternativer - kan en sats på 2,5% kanskje synes noe lav. Allikevel mener vi at departementets vurderinger kan legges til grunn for en konklusjon om at kapitaliseringsrenten bør kunne ligge på det foreslåtte nivået som en løsning basert på en forventning om at det vil kunne gi en relativt stabil og varig sats.

Vi har videre stor forståelse for at det er behov for en lavere sats når midlene forvaltes i henhold til vergemålsregelverket, og støtter forslaget om 1,5%. Vi er dog litt usikre på hvordan departementets omtale av forslaget skal forstås. Vi legger til grunn at den særskilt lave kapitaliseringsrenten kun skal anvendes for den perioden midlene forvaltes i henhold til vergemålsregelverket, og at man for øvrig periode (f.eks. etter at et barn er fylt 18 år) anvender den generelle kapitaliseringsrenten. Vi legger således til grunn at man f.eks. for et barn under 18 år ikke skal anvende den særskilt lave satsen for hele erstatningsbeløpet, men kun for erstatningsberegningen frem til myndighetsalder. Vi ber departementet om å sikre at dette fremkommer klart for å unngå eventuell usikkerhet og tvister om dette.

Når det gjelder spørsmålet om modellbasert løsning versus vurderinger og beslutning i departementet, støtter vi vurderingene og forslaget om at kapitaliseringsrenten fastsettes etter en konkret vurdering i departementet. Det kan synes vanskelig å finne en god (referanse-)modell som ivaretar de ulike hensyn og forhold som det en løsning med bred vurdering i departementet kan ivareta. Den foreslåtte løsning med konkret vurdering og fastsettelse i departementet synes som en bedre løsning for å oppnå målet om stabil, langsiktig kapitaliseringsrente.

Avslutningsvis vil vi gi uttrykk for at tilbakemeldinger fra våre medlemsbedrifter ytrer et ønske om at også beregning av erstatning for skatteulempe fastsettes i forskrift, ikke minst begrunnet i at det da ikke blir nødvendig med domstolsprosesser for å få fastsatt skatteulempeberegningen.

Som en konsekvens av nedsatt kapitaliseringsrente i forhold til gjeldende sats, vil det nødvendigvis bli økte kostnader knyttet til forsikringsforetakenes utbetalinger av personskadeerstatninger. Det er en nødvendig konsekvens og akseptabel kostnadsøkning fordi målet er – som departementet skriver – et riktigst mulig erstatningsnivå for skadelidte. Om dette eventuelt vil medføre økte forsikringspremier, kan vi ikke uttale oss om. Det vil være fullt og helt opp til det enkelte forsikringsforetak å gjøre sine beste vurderinger med hensyn til hvordan det skal opptre i markedet og etterleve regelverket om forholdet mellom risiko og prising.

Med vennlig hilsen

**Finans Norge**



Hege Hodnesdal

Direktør prosessområde skadeforsikring